

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

קידושין דף ע"ח למסקנא

דף ע"ח ע"א

א. כהן גדול שקידש את האלמנה ובא עליה, לוקה שתים, משום לא יקח ומשום לא יחלל. ואם גמר את ביאתו, לוקה גם משום לא יחלל זרעו. ובן כהן הדיוט שקידש ובא על גרושה.

ב. לאביו, כשקידש לוקה משום לא יקח, וכשבעל לוקה משום לא יחלל. ולרבא אם בעל לוקה על שתיהם, ואם לא בעל אינו לוקה כלל, כי הטעם שלא יקח הוא משום לא יחלל. ומודה רבא שאם בעל ולא קידש, שלוקה משום לא יחלל, שהרי חילל.

ג. מודה אביו במחזיר גרושתו שאם קידש ולא בעל אינו לוקה, שנאמר 'לקחתה להיות לו לאשה'. ושניהם מודים שאם בעל ולא קידש, שאינו לוקה, שדרך ליקוחין אסרה תורה.

ד. חלוצה אינה אסורה לכהן אלא מדרבנן, והסמיכוהו על מה שנאמר 'ואשה גרושה'.

ה. לרבי יהודה גר פוסל את האשה לכהונה בביאתו. ולמדו בגזירה שוה ממצרי ראשון וחלל.

ו. לרבי שמעון בן יוחאי גיורת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד כשרה לכהונה, שנאמר וכל הטף בנשים החיו לכם, ופינחס היה עמהם. וחכמים מפרשים החיו לכם לעבדים ושפחות.

ז. 'ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולת מזרע בית ישראל' (יחזקאל מד כב), לרבי יהודה צריך שיהיה עיקר הזרע, והוא האב,

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

מישראל, אבל אם האב גר, גם אם האם מישראל, פסולה לכהונה. לרבי אליעזר בן יעקב 'מזרע' אפילו מקצת זרע, שאם האם היא מישראל, כשירה. לרבי יוסי מי שנזרעו בישראל, שאם היתה הורתה בקדושה כשירה, ורק הגיורת עצמה אסורה. ולרבי שמעון בן יוחאי שנזרעו בתוליה בישראל, שנעשית בת שלש לאחר הגירות, אבל אם נתגיירה קודם שלש, כשירה.

דף ע"ח ע"ב

א. וְהָאֱלֻמְנָה אֲשֶׁר תִּהְיֶה אֱלֻמְנָה מִכַּהֵן יִקְחוּ (שם). י"מ משאר כהנים (שאינם כהן גדול) יקחו. ורבי יהודה מפרש, שאם היא אלמנה מן המשיאים לכהונה יקחו, אבל אם בעלה גר, נפסלה בביאתו לכהונה.

ב. הלכה כרבי יוסי שרק גיורת עצמה אסורה. ומיום שחרב בית המקדש נהגו כהנים סלסול בעצמם כרבי אליעזר בן יעקב שלא לישא בת גר וגיורת. רב הונא פסק שאם בא לימלך מורים לו כרבי אליעזר בן יעקב, ואם נשא אין מוציאים מידו כרבי יוסי.

ג. האומר בני זה ממזר, לתנא קמא אינו נאמן, ואפילו אם גם האם שהיא יודעת יותר ממי נתעברה, מעידה על עובר שבמעיה שאין לו עדיין חזקת כשרות שממזר הוא, אינם נאמנים. ולרבי יהודה נאמנים, שנאמר בבכור 'יכיר' יכירנו לאחרים.

ד. נאמן אדם לומר על בנו שהוא בכור, כדי שיקבל פי שנים, שנאמר 'יכיר' יכירנו לאחרים. ואפילו בנכסים שנפלו לו לאחר מכן שאינו יכול להקנותם לו בשעת העדות, שהרי דבר שלא בא לעולם הוא, וגם אם נפלו לו נכסים כשהוא גוסס שאינו יכול להקנותם לו גם לסוברים שאדם מקנה דבר שלא בא לעולם, נאמן.

לומד יקר!

לומד יקר!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il